

De mystica theologia

prius et absolutus. **A**ddit argumentum quia deus hoc esse sibi nomen proprium respondit moysi dicens. dices inquit / qui est / misit me ad vos. **A**ffirmat ita sibi de conceptu bonitatis sicut in lege noua rñdit xps solus deus bonus est. flecti vident in hac sententiam Aug⁹. pluries / noiatim / in suo octauo de trinitate / vbi in bonum absolutum docet ferri. et sequat eius Bonaventura in suo itinerario secto. **S**ed ecce nescio quomodo pacto dum practicam dare pfectus sum mysticam theologiam. relabor rursus ad speculatiuam. sed non supuacue. Est quippe tibi necessarium / o anima que in deum ferre queris te per anagogicos excessus / vt auerterediscas te. per innatam vim abstractiuam a fantasmatibus / sicut abstractiuam virtus inferior in brutis et spebus sensatis / elicit insensatas. **S**ciueris quoque imperfectiones discernere a perfectionibus / vt tandem pure aliquid perfectus tibi respicere in essentia et bonitate. **L**oquamur tunc minus eruditus in methaphisica seu theologia / et dicamus. si possumus / quo pacto quo ve obseruationis studio / poterit se spiritus a fantasmatibus auertere dum anagogicos aut supplementales querit excessus. **E**t fortassis hoc poterit fieri si in omni cognitione / et meditatione sua de deo. nequaquam sistant homo in cognitione. sed aspirat per vim affectiuam / quasi cordis ore inbiante in sua potentiam / et in suam sapiam / in suam bonitatem / saporadam / et gustandam / tanquam eius / qui totus est terribilis in consilijs super filios hominum / per maiestatem potentie dominantis / iudicantisque / totus magnus et mirabilis in sapientia cuius non est numerus / totus denique suavis. totus desiderabilis. totus amabilis valde / in bonitate et torrente voluptatis sue. **O**curret tibi sic nitenti / sic intente plurima turba fantasmatum. credo equidem irruent impotente fantasmata et irruent in utrosque oculos tuos interiores. **T**u pro fortiter abijce seorsum ea quantum potes manu meditationis et velut excusso capite spiritus libe euadere labora. aut tu quasi dissimulatis eis spreis ve perge quo pergis. et per medium angmen illud impudenter alacer erupe. **S**itis te spiritualis extimulet. vt quemadmodum desiderat ceruus vndique canum moribus patens et supcalescens ad gelidos tutos que fores a quarum. sic tu labora contra impedimenta fantasmatum vt possis et tu dicere / rore sancti spiritus calefactus / desiderat anima mea ad te deus

Sitiuit anima mea ad deum fontem viuum / quoniam veni ad deum et apparebo ante faciem dei. **S**cito autem quod nisi te prius expurgauerit timoris lima / per integerrimam et non fictam penitentiam / nisi mens insuper eliminata peccati scoriam. clara refulserit per reformationem in nouitate spiritus / ritus in duos actus hierarchicos primos qui sunt purgare et illuminare / vanum propositus erit tibi ante lucem surgere. ad hoc perfectionis culmen. **S**urgite proinde postquam sederitis que manducatis panem doloris in timore seque sine quo iustificari nemo potest / ante deum. **I**mpbe audes irruere in osculum oris / si nec pedibus cum lacrimis / nec manibus cum gratiarum actione prius illud clare curaueris. **A**uero dum eousque peruenierit bene conscia mens. et munda vt nec gaudia neque aliud oino vel seruile vel mercenarium anxia recogit. neque preterea de deo quicquam negociosum durum / asperum / vel turbulentum penset sicut de iudice retributore vel inflicto vindicte. **S**ed hoc unicum venerit in mentem / quod totus desiderabilis est / suavis et mitis / totus amari etiam si occiderit dignissimus. dum solum ita placuit amoris negocium / inuola tunc ad amplexus sponsi. strige pectus illud diuinum totum amicitie purissimum brachijs. fige oscula castissima pacis expiantis omnem sensum. vt et dicere subinde possis gratulabundam et amorosa deuotione dilectus meus mihi et ego illi etc.

¶ Finit.

Tractatus venerabilis magistri Johis de Seruo de elucidatione scholastica mystice theologie sub duodecim considerationibus traditus.

Dobis datum est nosse mysterium regni celorum. dicebat ihesus discipulis suis. **P**ropter quod et in alio loco exultauit in spiritu dicens. **C**onfiteor tibi pater rex celi et terre quod abscondisti hec a sapientibus et reuelasti ea puulis. **H**ec mysteria sunt que loquebatur apertius perfectis / et in quibus excedebat deo. que tradidit et reuelatione sua diuini dionysius / in de mystica theologia. et de diuinis nominibus presertim ca. vij. vocans hanc sapientiam irrationalem stultam et amentem. **Q**ua super sapientia dudum opuscula duo scripsimus. **S**cripserunt et alij noiatim **H**ugo de balma in tractatu de triplici via in deum vbi de terminat finaliter et ex intentione que ab ex

mentis fertur in deum p amorem extrinsecū absq̄ p̄ua vel cōcomitāte cognitiōe. Et h̄ est mysticum et absconditū. qd̄ nemo sapiērum seculi capit. Cōsentire videtur dom̄nus Bonaventura in itineraio ca/vij. et vlti. Alioquin p̄terea non videtur possib̄ilis vltima industria quā notauim⁹ ibidē. Spiritū a fantasmatib⁹ auertere. qz cū necesse sit fm̄ p̄m omnem intelligentem seu intellectuāli opatione vtentem fantasmatā speculari. optet si nō speculari qz aīa aliter feratur in deū q̄ p̄ intelligentiam vt videtur. Presupponētes igitur oīa q̄ diuinus dionisius cū suis expositōib⁹ sup̄ hac theologia tradiderūt exp̄ti sunt. possum⁹ ad intelligētiā dicit huius Hugonis de balma cōsiderare tres modos/quib⁹ videt̄ posse fieri qz amor sit absq̄ cognitiōe. vn⁹ est de amore pure naturali. sc̄dus de amore pure sup̄naturali. tertius est de amore habituali/vel potius ex habitib⁹ elicito libero & actuali. Est insup̄ triplex actualis cognitiō q̄ntum sufficit ad p̄sens. quedam reuera. quedā reflexa. et vtraqz potest esse l̄ simplex vel cōplexa. sp̄ialis vel cōfusa. Quo circa notetur ad elucidatiōem p̄missorū numerus duodenarius cōsiderationum

Considera. prima

Sat amorem naturalem causa ri sine p̄ua cognitione in re que diligit amat vel appetit. **P**rius in hoc qz in omni re fm̄ dionisiū inuenit̄ amor naturalis. **U**n̄ Boe. **D** felix hoim̄ genus. si v̄ros animos amor q̄ celū regitur regat. **N**ō est aut̄ in celo materiali sicut nec in reb⁹ alijs aīa carentib⁹/ cognitiō. q̄uis pondere sui amoris impresso ab intelligentia p̄ua nō errāte/feruntur quo feruntur / multo verius et certius / q̄ sagitta moueatur ad signū ex impetu p̄iacientem impresso.

Consideratio. II

Sat hominem p amorem naturalem nō liberū/ferri in deū / nō ex actuali cognitione que talem in ip̄o causat amorē. Sequitur ex p̄senti. nō enī minus est amor naturalis in aīa rōnali q̄ in reb⁹ ceteris aīa carentib⁹ imo nō stat hoīes esse sine pondere naturalis huius amoris quo fer̄ in deū / etiam si damnentur in inferno. Cōsurgit exinde ver

mis ille seuissimus/quem d̄scientie remoz sum appellamus. vñ verificatur de p̄pheta **N**on est pax impijs dicit d̄ns. Et illud de damnatis. vermis eoz nō moritur. Deniqz cū pctō neq̄ p̄pter hoc esse salus p̄fca vel eterna. **D**ic amor est aduersarius noster se cū dū legē carnis corrupit. cui p̄ dilectionē liberam cōsentire nos cōuenit. dū sum⁹ in via. si nolumus tradi tortorib⁹ in gebēna.

Consideratio. III

Sare nō p̄t qz amor etiā naturalis fiat/aut maneat/absq̄ omni cognitione cōiūta vel separata. **D**e separata q̄dem hoc certū est qz cōcurrit ad quēlibet amorē/dū p̄ducitur & seruat̄ p̄mū cognoscēs qd̄ est deus. **C**eterum potētia quelibet cognoscitiua rōnalis nō minus p̄t exui a sua cognitione naturali/q̄ a suo amore. **P**ropterea manēt semper & iungūtur in eadē natura cognoscēte. amor et cognitiō naturalis. **U**trū autē posset esse potētia cognoscitiua q̄ nō esset q̄ mōlibet appetitiua/puto qz nō. qz nllā respōe esse q̄ nō appetat bonū. est enī bonum qd̄ oīa appetūt. **N**ellēt aliqui fortassis q̄ cōuerso silt̄ dicere/qz nō est appetitus sine cognitione q̄licūqz licet imperfecta valde/q̄ est tanq̄ aliq̄ naturalis impressio/cōsequēs ad p̄mam cām efficientem/exemplātem/& finientem. **S**ed iste modus nō recipit cōiter. sicut nec ponit̄ in reb⁹ non cognitiuis delectatio. de q̄ magis videret̄ q̄ ab aliquib⁹ philosophātū vtrūqz positū videatur. cōformiter ad vsum cōem q̄ dicimus pratū ridere vel gaudere dum floret & florescit & vernat. **B**eatus est q̄ liberū amorē suū cōformat isti naturali/qz si duo cōsentiant/fiet ip̄is a p̄re quicquid petierint. **Q**uipe nō petent nisi deū vel cōforme dō simul et nature p̄mitus institure

Consideratio. IIII.

Sat hoim̄ ferri indeū p amorem liberū sup̄naturaliter infusus/vel cōseruatū. nulla in ip̄o cognitiōe libera cōcomitante vel p̄uua respectu illius amoris. **C**ōstat enī qz amorē libere elicitiū ab hoīe posset deus cōseruare destructo oīs cognitiōis actu. q̄ posito diligeret homo deū/tūc intellectuāliter nō cognitiū/saltem cognitiōe q̄ sit actus sc̄dus elicitus/qd̄ dicit̄ p̄pter imediate

theologia
 apparet an facie dei
 re p̄uis expurgauerit timoris
 gerrimam et nō fictam penitentiam
 mens insup̄ elumata peccati gloria
 uferit p̄formatiōem in nouitate
 sm̄ duos actus hierarchicos p̄m
 sunt purgare & illuminare vñ p̄
 erit ubi anelucem surgere ad hoc
 nis culmen. Surgite p̄inde postq̄
 ns q̄ manducans panem doloris
 efc̄ sine quo iustificari nemo p̄t
 ū. Impe audes irripere in okatum
 si nec pedibus cū lacrimis nec ma
 s cū granariacione p̄m illud dicit
 uero dū cōf̄s p̄uenit
 ōcia mens. t̄mūda vt nec gaudia
 d̄ oīno vel seruilem mercenariū
 agit. nec p̄terea de deo quicquam
 olum durum / a sp̄itū / vel turbulē
 et sicut de iudice retributore vt in
 vindicte. Sed hoc vnicū veni
 m̄ qz totus desiderabilis est suauis
 / totus amari etiam si occiderit
 nus. nō solū ita placuit amorē / nego
 uola tūc ad amplexus sponsi. Iū
 illud diuinū totā p̄miciē puri
 achijs. fige oscula castissima pacis
 tis omnem sensum. vt et dicitur
 illis granulabunda & amorosa deu
 lectus meus mihi et ego illi c̄.
 Finis.
 cratus venera
 ubi Jobis d̄ Herō de elucidati
 thica mystice theologie sub duo
 deratione traditus.
 Obis datū est nosse mysteri
 um regni celoꝝ. dicebat istus
 discipulis suis. **P**ropter qd̄
 er in alio loco exaltauit i sp̄
 dices. Cōfiteor tibi pater
 qz abscondisti hec a sapiētib⁹
 & p̄uulis. **H**ec mysteria sunt
 illis p̄fectis / & in quib⁹ eccēdit
 radiat̄ et reuelatione sua dicit̄
 in de mystica theologia. & de
 lo p̄sertim ca. vij. vocās h̄actū
 rōnalem stultā & amentē. **Q**u
 dudū opuscula duo scriptis
 rūt et aliq̄ noīam Hugo de
 ctati de triplici via in deū
 finaliter et ex intentione qz ab

De mystica theologia

notata de cognitione pure naturali que ē
p̄mus actus essentialis aie/imo nō est nisi
aia/ p̄pter qd̄ ab ip̄a separari nō p̄t ip̄a stan-
te ac perinde noiatur entelechia. **S**imi-
liter diceretur si deus p̄ se immediate causa
ret actum amoris liberum in voluntate/nō
cōcurrente intellectu vt intellectus ē/iuxta
positiōem quorūdam dicentū q̄ actus be-
artificos in p̄ria p̄ducit solus deus.

Consideratio. V.

Tat veritas eorū q̄ tradūtur de
theologia mystica q̄ cōsistat in
amore solo. et q̄ amor ille sup̄na-
turaliter inspiret illis q̄ cōcupi-
sunt sapiam. **S**pectat hoc ad potentiam
dei. put ex p̄cedenti cōstat. **S**pectat et ad ip-
sius sapiam atq̄ bonitatem. vt apientibus
os mētis inspiret spiritū amoris. neq̄ ne-
get mūdīs corde osculū postulatū/ sed pre-
ueniat etiā in b̄ndictionib̄ dulcedinis / de
fideriū paup̄m / q̄ cū danielē sunt viri desi-
derioz. **S**atiet insup̄ puulos suos eterna
sapia / ab yberib̄ cōsolatiōis sue / tanq̄ pia
mater. cuius ybera nō sugit / qui nō veraci-
ter absq̄ fictione se cōstituerit vt puulū sb̄
ea / iuxta sententiā xp̄i qui simul est spon-
sus et sponsa. pater et mater. amicus et ami-
ca. qm̄ amor sp̄ualis serum nescit. **P**ōt
deniq̄ tota fere scriptura deduci ad hūc sē-
sum. **A**uero nihil ad phantes sup̄ hoc assi-
duo p̄ deuorū miraculo. **P**roptea dicitur hec
sapia mystica appropriata xp̄ianoꝝ eē / taz
a dionisio q̄ a ceteris. **E**t ita controuer-
sia vel dubietas oīs cessat in hac pte / q̄ niaz
stat apicem mētis in deū ferri / sine cogniti-
one actuali p̄uia. vel cōcomitāte sic accipi-
endo q̄ cognitio nō causat amorē illū sup̄
infusum / nec optet vt comitef ip̄m distin-
guendo cognitioem apphensiuam / vel de-
claratiuam / ab expimētatiua affectuali

Consideratio. VI.

Tat vt amorem sup̄infusum comi-
tef actualis cognitio q̄ p̄cipit itel-
ligibiliter amor ille / hoc est q̄ iudi-
cat aia se amare / et in deo delectari / imo et ig-
note ignotis p̄ amorem iungi. **P**ro cui⁹ in-
telligētia memoret illud de canticis. **A**uer-
te oculos tuos a me q̄ ip̄e me auolare fece-
runt. **U**bi colligif q̄ duo sunt oculi aie rō-
nalis. vnus spectās ad cognitioem potenti-
am. alter ad affectiuam. **I**lle scōsus p̄prie d̄z

oculus amoris vel oculus sponse. **D**e q̄ in
eisdem canticis **V**ulnerasti cor meū in vno
oculoꝝ tuorū. **C**ōtingit autē q̄ dū aia fertur
in dilectū p̄ oculū amoris / si temptet intel-
ligere / quid sit illud qd̄ diligit / euolat dile-
ctio. ac p̄inde dicitur euolare dilectus. **N**ihil
ominus est aliter possibile q̄ et dilectio ma-
neat et cognitio simul talis dilectiois ad tē-
pus p̄sistat. **A**lter enim nō potuisset tradidit
scribi q̄lisq̄q̄ noticia de theologia mysti-
ca vt qd̄ illa est cōiunctio amorosa dilecti-
cum dilecto / qd̄ exupat omnē sensum / q̄ vt
nerat q̄ cōiungit ignotis ignote / tanq̄ indi-
uina caligine cū similibus multis.

Consideratio. VII.

Tat q̄ amor b̄nōi sup̄infusus
maneat absq̄ caritate / sic p̄bia
sic fides et spes et alia carismata.
Propterea talis amor nō est si-
gnū infallibile gr̄e gratū faciētis. **C**onso-
nat his cōis schola doctorū / q̄ nemo scit se
caritatem h̄re iuxta illud. **N**emo scit a /
anore an odio dignus sit q̄uis istud intelli-
gi videat de amore p̄destinatōis et odio re-
p̄batiōis. **V**alere hec cōsideratio p̄ laude
caritatis et vt q̄ gloriā p̄ misterioꝝ cogni-
tiōem in d̄no gloriēf. **S**i nouero in q̄t apo-
stolus misteria oia inter q̄ est plane misti-
ca theologia. nihil sum. **V**eritas est / q̄ sic
de donis et beatitudib̄ loquitur sic de sapiē-
tia mystica. **L**oquūtur de ea aliq̄n docto-
res noiati. **H**ugo de balma. put icludit
caritatē. **P**ropterea dicit q̄ hec sapia excel-
lētius donū est q̄ sola gr̄a gratū reddens.
Amirum q̄ et gr̄a est gratificans / et sapi-
entia soporifera et delectans.

Consideratio. VIII.

Tat dilectioem liberā et elicitaꝝ
naturaliter poni in apice mētis
q̄ dicitur ab aliq̄b̄ sinderesis abs-
q̄ hoc q̄ mēs se actualiter iudi-
cet aliq̄d diligit / q̄uis ista dilectio cogni-
tiōem sequat et cōcomitef. **C**oncederent
istā p̄b̄ naturales ac p̄inde multa saluarēt
absq̄ miraculo / sup̄ his que de mystica the-
ologia tradūtur a catholicis. **S**tudius
mus in duob̄ opusculis de mystica theolo-
gia p̄dē cōpositis p̄ multas cōsideratiōes
et industriās ista determinare velut ad cō-
munē intelligētiā et p̄b̄iam deducētes hāc
sapiam. nō q̄ secludere vellemus diuinos

et supnaturaless influxus. absit hec pelagi-
 gna temeritas / sed cōsone loqui voluimus
 phis et scholasticis theologis / talia que nō
 abhorrent a suis traditionibz et scholis et
 si effectū est / quicunqz ex pte / iudicium sic le-
 gentiū. et gloria deo. si vero nequaqz / igno-
 sce tu deus et tui. Deniqz tota rō cōside-
 rationis p̄nis cōsistit in hoc / qd dicit phs
 de vehemēter habituatīs qd in suis actioni-
 bus nō deliberant aut saltem ita se habent
 qd se deliberare nō iudicant. Agit enī ars p-
 secta mō nature. sicut oñdūt oēs artifices /
 etiam mechanici circa exteriora laborātes
 textores cythariste scriptores. Quanto
 amplius hoc inueniri potest in actionibz
 immanētibz vel intrinsecis. Nam et sepe
 multa cogitamus / multa diligim⁹ sub om-
 ni facilitate / que nec cogitare / nec diligere
 iudicamus. Precedit nihilominus et co-
 mitatur naturaliter in omni dilectione p-
 fertim elicitā et meritoria / cognitio dilectio-
 nem. nisi nō cognitio reflexa / tū recta. Dec-
 est traditio oīm tam phoz qz theologoz
 et moralīū cū expiētia dicentū p voce Au-
 gustini. Inuisa diligere possumus / inco-
 gnita nequaqz.

Nonā consideratio

Sat simplices idiotas p fidem
 spem et caritatem citius et subli-
 mius puenire ad theologia my-
 sticā. qz eruditos in theologia scholasti-
 ca et discursiua. Sunt ad hoc multe rō-
 nes quarū aliqz notat sc̄tus Tho. in q̄rēs
 cur simplices sunt aliqñ deuotiores qz lit-
 terati. Ita fides taliū min⁹ est iniquita p
 fantasias cōtrariarū opinionū / qz nec au-
 diunt nec cogitant. Sunt insup humiliō-
 res qbus grām dat deus / qd cū simplicibus
 graditur. oīm vero supboz et sublimiū col-
 la ppria virtute calcavit. Preterea simpli-
 ces hñt aliqñ curam de salute sua maiores
 in timore et tremore. Qualiter autē sic
 istis simplicibz imo et pueris ambulandū
 p mystica sapia / tetigim⁹ in opusculo qdaz
 de simpliciatiōe cordis / via sc̄da. Dice-
 bat vnus. Ego p. xl. annos et ampli⁹ versa-
 ui et reuerfauī / multa studēdo / legēdo / orā-
 do / meditādo / in ocio t̄pis multo / et nichil
 inueni cōpendiosius / efficacius ve ad con-
 secutiōem theologie mystice / qz vt fiat spūs
 et aia sub deo / tanqz puulus et puula / iuxta
 metaphoram aīdictā vbi mēdicitas spūa

lis locū habet p̄cipuum. cum fide simplici
 qd deus puer natus est nobis. et puulus da-
 tus est nobis

Decima cōsideratio.

Sat cōcordia theologoz et de
 theologia mystica loquentium.
 p̄missis cōsideratiōibz sicut ar-
 bitramur attēris. Cū philosophis autē fide
 carentibz neqz esse cōuentio in hac pte. Ra-
 tio qz nolūt credere vt intelligant. inceden-
 tes crassa ceruice / et erecto collo / nolentes
 captiuare oēm intellectum / neqz volūntatez
 in obsequiū xp̄i. Quāobrem ycrissime enū-
 ciatū est. qd hec est ppria ppria sapia xp̄iano
 rum. tanqz fons signatus. cui nō cōicat ali-
 enus. qm carnalis hō nō p̄cipit ea que dei
 sunt. Stulticia est enī illi. dum fit ei xp̄us
 petra scandali et signū cui cōtradicitur. dū
 nō intrat p ostiū vt pascua inueniat. mari-
 me qz nō vult māducare panē de celo vez
 nec bibere vinū germinans virgines. Per
 cuius rāmen sacre cōmunionis frequenta-
 tiōē sup oia fit hō deuotus et habilis ad
 theologia mysticā. si vitā et mores hu-
 ic salutarifero sacramento cōformare non o-
 mittat / put alibi sub cōsideratione multipli-
 ci notatum est.

Consideratio .XI

Sare nequit vt theologia misti-
 ca sit in hoīs mēte sine quicunqz
 dei cognitione. Fuerūt qd dice-
 rent nihil nos cognoscere de deo nisi p ab-
 negatiōem. Cōtra qz est cū rōne et auctori-
 tate articulus parisius cōdemnatus. S
 aliūde deducit cōsideratio p̄nis / notādo qd
 oīs apphensio vel motio intellectualis / si-
 ue de deo vel de alijs / dici pōt cognitio. im-
 mo et visio / p illū loquēdi modū qd vtimur
 de sensibz exterioribz. vbi oīs sensatio visio
 noiatur. vt dicimus vide qliter hoc sapit.
 hoc olet. sonat. suaue est. ledit. Sed mate-
 ria de his sensibz in intellectu pportionabi-
 liter existentiū / latior qz vt differat p p̄nti.
 Sic enī vocāt Arest. et Basilius intellectū
 sensum. Sic cōis vsus dicit de bñ iudicā-
 te. Iste bene sentit. iste clare videt in mate-
 ria. Sic Gregorius in omelia. Amor iqt
 ip̄e cognitio est. Et vere sic est fm tactū / gu-
 stum / et olfactū spūales. imo tantū potior
 pceptibilior et purior est cognitio / q̄sto in-
 timior circa deū qualiter ip̄m t̄gūt / gustāt
 pp 3

Consideratio .VII.

Sat qd amor b̄mōi sup̄stans
 maneat absqz caritate sic q̄ri
 sic fides et spes et alia caritatis
 p̄opterea talis amor nō est
 libere gr̄e gratū faciēns. Loco
 oīs schola doctoꝝ. qd nemo sc̄it
 h̄re iuxta illud. Nemo sc̄it au-
 odio dignus sit q̄uis istud inuē-
 de amore p̄destinatōis et odire
 Valeat hęc cōsideratio plane
 et vt qd gloriā p̄ misterioꝝ. q̄ri
 nō gloriē. Si nouero in q̄ra
 stera oia iner qd est plane m̄
 ia. nihil sum. Veritas est qd sic
 beatitudinē loquit sic de sapie
 Loquitur de ea aliqñ doct
 Hugo de balma. put ic̄at
 opterea dicit qd hec sapia ead
 est qz sola gr̄a gratū reddens.
 et gr̄a est gr̄a. cans. et sapi-
 era et delectans.

Consideratio .VIII.

at dilectiōem liberā et edicā
 naturaliter poni in apice mēis
 uicā. ab aliq̄bz s̄nderesis
 hoc qd mēs se actualiter
 gere / q̄uis ista dilectio cogi-
 et cōcomitet. Concedent
 arales ac p̄inde multa saluā
 culo / sup bis que de mystica
 unur a catholicis. S
 obo opusculis de mystica
 solū p̄ multas cōsideratiōes
 ista determinare vclut
 igētiā et p̄biam deducēt
 qd sedudere vclut

De purificatione sensuum in

et olfaciunt mystice theologisantes. non au-
ditores tñ. sed inspectores / sed factores

Donatur exemplū puuli sup nrēm suādū
sugit z amplectatur eam. qui plerūq; nichil
videt / nichil audit / aut saltē nō iudicat se vi-
dere / vel audire quicq; / totus in laccatione
vñ delectatio dicta est occupatus. Tūc ni-
hil cognoscit sub q̄cunq; rōne reflecta etiaz
q̄ lac sit dulce vel bonū / vel ens vel nō ens
sed tñmō lactādū se vberib; immit Et sic
mulcebris quedā opatio expimētatiua / nō
reflecta / nec declaratiua / nec enūciatiua.

Felix puer ille etiam si centū sit annoz / sub
sapiā matre sua / qualis erat magnific? rex
ille dauid puulus in oculis suis / z virilior
ceteris añ deū. **F**undemus sup hanc fili-
tudinem sensuū spūaliū ad corpales / simi-
litudinē aliam p theologie mystice cogniti-
one cōuenientem. **C**ōstituamus duos ho-
mines corā oculis nostre cōsideratiōis / q̄
rum vnus sit acutissimus in duplici sensu
visus z auditus. sed habeat hebetatos pe-
nitus z obtusos tres alios sensus. qui sunt
olfactus gustus et tactus. **C**ōstituā alter
qui cecus sit z surd? sed habeat expeditos
alios z viuaces. olfactū / gustū / z tactū. **C**ō-
stat q̄ iste scōs poterit maiores expiri dele-
ctatiōes. sensuales q̄ p̄mus. **C**ōiecturem?
ex ista similitudine q̄ p̄bi vel theologi litera-
ti / vigēt in visu z auditu spūalib; / sed euēt
multis q̄ trib; alijs careant sensib; vel im-
peditos / vel obtusos. p̄sus hñt. **P**rouenit
ecōtra de simplicib; illitteratis / q̄ velut ce-
ci z surdi sunt ad p̄bie scholasticē pceptiōz
qui ceteris sensib; vigēt in spūaliū olfactu
gustu et tactu. **N**ullus ergo mirabitur ista
cōsiderans si simplices illitterati ceci et sur-
di nisi q̄stū fides insonat / oblectant in deo
quē desiderādo z amando olfaciūt / gustāt /
et amplectādo tangūt. **D**ñtes p vite purita-
tem z simplicitatē sensus istos purgatos /
atq; reformatos. dñ in alijs male viuētib;
penit? stupidi sunt / nec p̄cipiūt ea q̄ de diui-
nis suauiter redolēt sapiūt z mulcēt. q̄uis
videāt z audiāt. **E**xēplū sile de canib; v̄ca-
ticis respectu nō venaticoz / posset induci.

Reducūtur insup isti quinq; sensus ad
duos oculos q̄ sunt intellectus z voluntas
cognitiōis scz z amoris. **V**is? eni z audit?
p appropriatiōm mag; spectāt ad intelligētiā z
ceteri tres ad affectum vel amorem.

Consideratio. XII.

Tant simul affectualis cognitiō
theologie mystice / z alter mod?
cōtemplatiōis qui dicit pure et
liq̄de veritat; diuie. **S**ūt diuer-
si tractatores de vtraq; p̄tēplatiōe z varie q̄
libet figurat. **A**ffectualis in maria sedente
z in spōsa q̄ delitijs affluit innixa tñ sup di-
lectū suū. **I**ntellectual? vō in isrl? z Rachel. et
in spōsa ascēdēte sicut auroza luna z sol.
Sz optet q̄ intelligētiā ferat in deū sine h?
et nūc. h? est sine cōtinuo z tpe z ita sine cō-
mictiōe fantasmātū. **D**oc vero tante diffi-
cultatis eē dicit Aug? cōsonās **P**latoni et
scq̄cib; q̄ nō nisi in raptu qdā more choru
scationis possit sincera v̄itas hec cognosci
etiā a paucis z raro. **Q**uēadmodū non ita
senserūt de theologia mystica affectuali / q̄
eam assequibile tradūt. **P**ossibilitatē deni-
q; cōsideratiōis hui? suadēt ea q̄ in paulo
facta sunt z in b̄ris p̄plebunt. **S**z amplior
psecutio nō ē opusculo p̄nti necessaria nec
sue possibilis breuitatē. **D**eniq; distribu-
it vniciq; de? misteria sua putyult q̄ hodi-
erna solēnitatē ascēdēs in altū dedit dona
in hoib;. **I**n cui? cōmemoratiōe solēnitat; hęc
scripta sunt **L**ugdunū ad elucidatiōez
scholasticā / mystice theologie / cōsistentis i
amore p **J**ohem de Berson cācellariū pa-
risiē. Anno. **M**.cccc. xxiiij. p̄ma Junij.
Aosci? est anim? me? experientia testis.
Mystica q̄ retuli dogmata vera scio
Nō tñ idcirco scio me fore glificandum.
Spes mea crux xpi. **S**ratia nō opera.

Carmen de purifi- catione sensuum interiorum.

Gaudia queris	Cor tibi frustra
Sensibus herens	Infatuatis
Amoris amore	Tactus et auris
Naris odora	Vis oculorum
Lingua saporā	Vi tibi sensus
Quinq; dati sunt	Spirituales
Duos ebetavit	Horridus intro
Corpis humor	Horridus / asper /
Fedus / et ater	Spurcus / amarus /
Vis reparatur	Contere tete /
Noxius humor	Dre vomenti
Prodeat extra	Jam minus egri
Felica carpent	Gaudia sensus
Obijciat se	Tunc deus vltro
Omnia fiet	Omnibus vnus
Aure melodus	Dre saporus

